

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 885/24
16.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Митић, адвокат из Београда, ул.Пожаревачка број 33/4 и ББ из ..., чији је пуномоћник Јована Добријевић, адвокат из Београда, ул. Пожаревачка број 33/4, против тужене Републике Србије – Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ул.Косовска број 31, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца АА и тужене изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 648/17 од 24.11.2023. године и жалби тужиље ББ изјављене против решења Вишег суда у Београду П 648/17 од 02.08.2024. године, у седници одржаној дана 16.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе тужиоца АА и тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 648/17 од 24.11.2023. године у делу става другог изреке, којим је обавезана тужена да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности услед неоснованог лишења слободе, исплати износ од 1.458.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.11.2023. године па до исплате, као и у делу става четвртог изреке којим је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности услед неоснованог лишења слободе исплати износ од још 2.558.485,44 динара са законском затезном каматом од 24.11.2023. године па до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење Вишег суда у Београду П 648/17 од 02.08.2024. године, тако што се захтев тужене Републике Србије – Министарство правде, за накнаду трошкова парничног поступка, **ОДБАЦУЈЕ**, као неблагоприятан.

УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 648/17 од 24.11.2023. године у преосталом делу става другог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: за претрпљени страх износ од 200.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 280.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.11.2023. године па до исплате, у преосталом делу става четвртог изреке, којим је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: за

претрпљени страх износ од још 100.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења општеживотне активности износ од још 820.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 04.06.2015. године па до исплате, као и у ставу шестом, седмом, осмом и деветом изреке и у том делу предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 648/17 од 24.11.2023. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужба тужиље ББ из ..., против тужене ради накнаде штете повучена. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: -за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности због неоснованог лишења слободе, износ од 1.458.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 200.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 280.000,00 динара, а све са законском затезном каматом почев од 24.11.2023. године, па до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу АА на досуђене износе накнаде нематеријалне штете из става другог изреке за претрпљени страх и претрпљене душевне болове због умањења животне активности плати законску затезну камату почев од 04.06.2015. године до 23.11.2023. године, као неоснован. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: -за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности због неоснованог лишења слободе износ од још 2.558.485,44 динара са законском затезном каматом почев од 24.11.2023. године, па до исплате, -за претрпљени страх износ од још 100.000,00 динара и за претрпљене душевине болове због умањења животне активности износ од још 820.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 04.06.2015. године до исплате, као неоснован. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то за претрпљене и будуће душевне болове износ од 500.000,00 динара и за претрпљене будуће болове због наружености износ од 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 04.06.2015. године до исплате, као неоснован. Ставом шестим изреке обавезана је тужена да тужиоцу АА на име накнаде материјалне штете исплати и то на име стварне штете износ од 200.818,19 динара, на име измакле добити износ од 1.188.311,75 динара, све са законском затезном каматом почев од 03.11.2023. године до исплате у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом седмим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу АА на досуђене износе накнаде материјалне штете из става шестог изреке, плати законску затезну камату почев од 04.06.2015. године до 02.11.2023. године, као неоснован. Ставом осмим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу АА на име накнаде материјалне штете исплати и то на име стварне штете износ од још 19.486,49 динара, на име измакле добити износ од још 200.818,19 динара, све са законском затезном каматом почев од 04.06.2015. године до исплате, као неоснован. Ставом деветим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 718.875,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до исплате у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Београду П 648/17 од 02.08.2024. године обавезана је тужилац ББ да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 139.500,00 динара у року од 15 дана од пријема преписа решења, под претњом извршења.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено изјавили тужилац АА и тужена, из свих законских разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку, тужилац побијајући је у ставу четвртном, седмом, осмом и деветом изреке, а тужена у ставу другом, шестом и деветом изреке,. Трошкове другостепеног поступка су тражили и определили. Тужилац је благовремено одговорио на жалбу тужене. Против решења П 648/17 од 02.08.2024. године тужилац ББ је благовремено изјавила жалбу из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Испитујући правилност побијане пресуде у ожалбеном делу и побијаног решења првостепеног суда, на основу овлашћења из члана 386 и у вези са чланом 402 Закона о парничном поступку-ЗПП (“Службени гласник РС” број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др.закон), Апелациони суд је оценио да је жалба тужиоца АА и тужене делимично основана, а жалба тужиле ББ, изјављена против решења од 02.08.2024. године, основана.

Испитујући најпре наводе жалбе тужиле ББ изјављене против решења П 648/17 од 02.08.2024. године, овај суд је оценио да жалба тужиле основана, имајући у виду да првостепени суд доносећи побијано решење није правилно применио одредбе члана 157. и 163. ЗПП-а, када је оценио благовременост поднетог захтева за накнаду трошкова парничног поступка, на шта се у жалби тужиле основано указује, те је учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 у вези члана 163 став 7 ЗПП-а, која је била од утицаја на законитост и правилност побијаног решења.

Наиме, одредбом чл. 163 став 7 ЗПП-а, прописано је да у случају из чл. 157 овог закона, ако повлачење тужбе или правног лека није извршено на рочишту, као и у другим случајевима када је одлука донета изван рочишта, захтев за накнаду трошкова може да се поднесе у року од осам дана од дана достављања обавештења о повлачењу тужбе, односно достављања одлуке.

Из стања у списима произлази да је тужилац ББ на неодржаном рочишту дана 09.12.2021. године преко пуномоћника изјавила да повлачи тужбу у овој правној ствари, а који записник са рочишта је достављен туженој дана 15.12.2021. године. Тужена је поднеском од 25.11.2022. године прихватила повлачење тужбе и истакла опредељен захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Како је туженој записник од 09.12.2021. године на којем је тужилац повукла тужбу достављен дана 15.12.2021. године, а иста је поднеском од 25.11.2022. године истакла захтев за накнаду трошкова поступка, по протеклу законског рока од 8 дана, то је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка неблаговремен. Такође како је побијаном пресудом од 24.11.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиле повучена, која пресуда је достављена туженој дана 26.12.2023. године, а тужена је у жалби од 05.01.2024. године, истакла да је првостепени суд пропустио да одлучи о захтеву тужене за накнаду трошкова које је раније определила, то је и у овом случају захтев за

накнаду трошкова поднет неблаговремено после законском прописаног рока од 8 дана од дана достављања одлуке, имајући у виду да је рок за истицање захтева истакао 03.01.2024.године, како се основано жалбом указује.

Са изложеног, на основу овлашћења из члана 401 тачка 3 ЗПП-а, преиначено је решење П 648/17 од 02.08.2024.године тако што одбачен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка као неблаговремен, те је одлучено као у ставу другом изреке пресуде.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Изрека из дела става другог којим је обавезана тужена да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности због неоснованог лишења слободе износ од 1.458.000,00 динара и у делу става четвртог којим је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности због неоснованог лишења слободе износ од још 2.558.485,44 динара са законском затезном каматом од 24.11.2023. године, је разумљива, не противречи сама себи, ни датим разлозима о битним чињеницама, дати разлози су јасни и непротивречни, па се неосновано жалбом тужиоца и тужене указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП-а, јер пресуда у том делу нема недостатке због којих се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем истражног судије Вишег суда у Београду Ки 1070/10 од 30.01.2010. године тужиоцу АА је дана 29.01.2010. године одређен притвор из разлога из члана 142 став 1 тачка 2 ЗКП и притвор му се рачуна од дана и часа лишења слободе 29.01.2010. године, а из разлога што би боравком на слободи могао утицати на сведоке. Решењем Вишег суда у Београду К 3903/10 Кв 1171/10 од 26.02.2010. године, тужиоцу је продужен притвор из разлога предвиђених одредбом члана 142 став 1 тачка 3 тада важећег ЗКП. Тужиоцу је решењем Вишег суда у Београду К 3903/10 Кв 1731/10 од 24.03.2010. године, решењем К 3903/10 Кв 2395/10 од 23.04.2010. године и решењем К 3903/10 Кв 3416/10 од 23.06.2010. године продужаван притвор за још по 2 месеца. Решењем Вишег суда у Београду К 3903/10 од 09.07.2010. године тужиоцу је укинут притвор. Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 6951/13 од 16.10.2014. године преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 298/12 од 16.10.2013. године, тако што се окривљени, овде тужилац, ослобађа од оптужбе да је извршио кривично дело изнуде из члана 214 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 34 Кривичног законика. Тужилац је у притвору провео укупно 160 дана, а цео случај је био медијски испраћен. У моменту притварања имао је 33 године. Његова супруга је остала сама са дететом које је имало непуне 2 године, а друго је била беба од 6 месеци, те је супруга услед стреса остала без млека. Услови у притвору су били лоши, у полицијској станици у “29. Новембра” је био смештен у ћелију где су били још неки људи које није познавао, после тога су га пребацили у ЦЗ у коме су били чучавац и чесма, дали су му једно ћебе на коме ће да лежи и једно којим ће се покрити. После двадесетак дана је био пребачен у другу ћелију где их је било 15-16, било је 8 кревета на спрат. У притвору је трпео разна иживљавања од стране осталих притвореника, организоване су игре “Не љути се човече”, па онај ко изгуби, онај други

га удара кашиком по делу тела који му они изаберу, затим онај ко изгуби у тој партији мора на екс да попије флашу од 1,5 литара воде у коју су после тога стављали разне зачине бибер и слично У притвору је доживљавао тортуру од осталих притвореника у виду паљења, а један од начина је био да новинама прекривају некога и да запале, да би спречио да се то деси, трудио се да остаје што дуже будан и да што мање спава. Једном приликом су му покрили новинама цело тело, осим главе и запалили. Када је осетио топлину, скочио је са кревета, а после тога неко време није спавао, већ само када га умор савлада. Пре него што је притворен био је регистрован као предузетник и није одјављивао радњу све време и плаћао је закуп. Пријављен је као паушалац, тако да је сваки месец плаћао порез, а његов посао се састојао у томе да у договору са рекламном агенцијом или фотографом добије од њих фотографије које потом на компјутеру обрађује и ствара финални производ, тако да од више фотографија ствара једну, или их на други начин обрађује. Из налаза и мишљења судског вештака психијатра Тамаре Чавић Ђурић од 14.11.2020. године и њеног исказа датог на рочишту 21.09.2023. године, утврђено је да је тужилац трпео страх високог интензитета све време током 162 дана притвора, а димензија неправилности је то искуство чинила посебно тешким. Након изласка из притвора тај страх код тужиоца преточен је у посттрауматски стресни поремећај који и даље траје, због својих болести посттрауматског стресног поремећаја хроничног тока, тужилац има константно наметање мисли и сећања о притвору, прибегава избегавајућим обрасцима понашања, да би умањио њихов утицај, свака ситница га подсећа на ту трауму, не одмара га спавање, не ужива у уобичајеним стварима, улаже велики напор да обавља свакодневне активности, због чега умањење општеживотне активности код тужиоца износи 10%. Тужилац је трпео свих 162 дана страх колико је био у притвору, зато што је био преварен за новац од инвеститора од кога је купио стан. У том тренутку је трпео страх за живот и није знао у ком правцу се креће и зашто је практично отет, када је одведен у полицијску станицу. Код тужиоца је испољен карактеристичан симптом особе са ПТСП, а то је да се повлачи од друштва, избегавао је разговор о том свом трауматичном искуству, па чак је и избегавао да се јавља лекару да не би отворили старе ране. Код тужиоца је ПТСП прешао у хронични облик и довело је до депресије умереног до тешког облика, лечи се тако што се измешта из неповољних околности које га додатно трауматизују и психотерапијом а по потреби и фармакотерапијом. Из налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке Косте Шошкића од 03.11.2023. године утврђено је да је АА претрпео стварну штету и измаклу добит у укупном износу од 1.389.129,94 динара и то 1.188.311,75 динара на име изгубљене добити и 200.818,19 динара на име стварних трошкова. Наведени износи стварне штете и изгубљене добити судски вештак је утврдио на основу података из пословне и рачуноводствене документације -извода платног промета за тужиочеву предузетничку радњу у периоду од 04.02.2009. године до 28.01.2010. године уговора о закупу пословног простора, налога за уплату, признанице и решења Пореске управе.

На основу правилног и потпуно утврђеног чињеничног стања, релевантног за одлучивање о захтеву из дела става другог изреке, правилно је првостепени суд закључио да тужилац има право на накнаду штете за претрпљене душевне болове услед неоснованог лишења слободу у смислу одредбе члана 584 став 1 тачка 1 ЗПП, с обзиром да је правноснажно ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело које му се ставља на терет, изнуда из члана 214 став 3 у вези са ставом 1, а у вези са чланом

34 Кривичног законика, па је водећи рачуна о значају повређеног добра, циљу коме служи накнада, узимајући у обзир све околности случаја, време које је проведено у притвору, кривично дело које му је стављено на терет, услови боравка у притвору, да је читав случај био медијски испраћен, правилном применом одредбе члана 200 Закона о облигационим односима ставом другим изреке обавезао тужену да тужиоцу исплати правичну накнаду у износу од 1.458.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.11.2023. године, као дана пресуђења док је у преосталом делу преко досуђеног, а до траженог износа тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове услед неоснованог лишења слободе правилно одбио и одлучио као у делу става четвртог изреке побијане пресуде.

Нису основани жалбени наводи парничних странака у којима се оспорава висина досуђеног износа, јер је првостепени суд правилном применом одредбе члана 200 ЗОО правилно одмерио висину досуђене накнаде штете с обзиром да новчани износ од 1.458.000,00 динара за претрпљене душевне болове тужиоца због неоснованог лишења слободе представља адекватну моралну сатисфакцију, узимајући у обзир све околности конкретног случаја, дужину трајања притвора, године тужиоца (33 у време лишења слободе), тежину кривичног дела које му је стављено на терет, да је читав случај био медијски испраћен, услове проведене у притвору, јер је првостепени суд водио рачуна, како о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, као и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом, те је правилно процењена висина износа, која по мишљењу Апелационог суда за тужиоца представља сатисфакцију за претрпљену штету.

Апелациони суд је у овом делу ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер налази да нису од утицаја на доношење другачије одлуке на основу овлашћења из члана 396 став 1 и 2 ЗПП.

Са свега изложеног, применом одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Међутим, правилност побијане пресуде у преосталом делу става другог изреке, којим је тужена обавезана да тужиоцу на име нематеријалне штете због претрпљеног страха и претрпљених душевних болова због умањења животне активности исплати назначене новчане износе, у преосталом делу става четвртог изреке, као и у ставу шестом, седмом и осмом изреке, не може се са сигурношћу испитати, јер у спроведеном поступку је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, на коју основано указују парничне странке, с обзиром да разлози о битним чињеницама су нејасни и противречни. Осим тога, у погледу одлуке о овим тужбеним захтевима тужиоца услед погрешне примене материјалног права ни чињенично стање није потпуно и правилно утврђено.

Одлучујући о тужбеном захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете због претрпљеног страха и за претрпљене душевне болове због умањења општеживотне активности, првостепени суд је полазећи од налаза и мишљења судског вештака психијатра Тамаре Чавић Ђурић, кога је прихватио у потпуности као јасног и у свему датом према правилима струке, и тужиоцу досудио на име претрпљеног страха износ од 200.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења

општеживотне активности износ од 280.000,00 динара, закључивши да је тужилац претрпео страх високог интензитета услед притварања, те је током боравка у притвору претрпео страх који превазилази јачину која је уобичајена, да код тужиоца постоји посттрауматски стресни синдром који је уследио након изласка тужиоца из притвора уз умањење ОЖА у проценту од 10%, те да је у конкретном случају тужилац за време трајања притвора доживео и био индиректно изложен угрожавајућим ситуацијама по сопствени живот и здравље, што оправдава досуђивање накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх и умањење општеживотне активности.

Одредбом члана 200 став 1 Закона о облигационим односима - ЗОО("Службени лист СФРЈ" број 29/78, 39/85, 45/89-одлука УСЈ и 57/89, "Службени лист СФРЈ" број 31/93 и "Службени лист СЦГ" број 1/03 Уставне Повеље и "Службени гласник РС" број 18/20) прописано је да ће суд за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству. Наведена законска одредба признаје накнаду за душевне болове због повреде слободе проузроковане противправном радњом, али и накнаду за претрпљени страх.

Страх представља посебан и независтан вид штете који се досуђује независно од повреда права личности проузроковане неоснованим лишењем слободе. Страх који је осумњичени трпео услед очекивања одлуке о одређивању притвора, а није довео до повреде здравственог и телесног интегритета односи се само на страх који превазилази редован страх у околностима лишења слободе, представља основ за досуђивање накнаде нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе. Да би тужилац имао право на посебну накнаду нематеријалне штете због претрпљеног страха исти мора да превазилази редован страх у околностима лишења слободе, који чини саставни део права на накнаду штете због неоснованог притвора.

Одлучујући о тужбеном захтеву тужиоца за накнаду материјалне штете и то како у виду стварне штете, тако и накнаде за измаклу добит, првостепени суд је пошао од налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке Косте Шошкића, који је у целости прихватио, те је закључио да је тужилац због боравка у притвору изгубио приходе које је на слободи стицао професионалним радом, па је обавезао тужену да тужиоцу на име стварне штете исплати износ од 200.818,19 динара и износ од 1.188.311,75 динара на име изгубљене добити. Међутим, оваква одлука се не може прихватити као правилна, а ово из разлога што је на околност висине материјалне штете, односно стварне штете и измакле добити коју тужилац тврди да је претрпео због неоснованог лишења слободе, првостепени суд одредио вештачење од стране вештака економско-финансијске струке Косте Шошкића, који судски вештак је дао налаз и мишљење дана 03.11.2023. године.

На налаз и мишљење овог судског вештака тужена је имала примедбе које је изнела у поднеску од 13.11.2023. године. Првостепени суд је наведени поднесак уручио тужиоцу, али не и судском вештаку, те није затражио изјашњење судског вештака и на тај начин није отклонио примедбе и нејасноће у погледу датог налаза.

Одредбом члана 271 став 1 ЗПП прописано је да ако странка има примедбе на

налаз и мишљење судског вештака, доставиће их у писаном облику у року који суд одреди за изјашњење, ставом 3 прописано је да ће суд на рочишту да расправи примедбе, а ставом 4 прописано је ако суд сматра да битне чињенице нису довољно расправљене, суд ће да одреди ново вештачење које ће да повери другом вештаку и о томе ће обавестити странке. Из наведеног нејасни су разлози због којих је првостепени суд прихватио налаз и мишљење судског вештака економско-финансијске струке Косте Шошкића као јасан, објективан и дат у свему у складу са правилима струке, у ситуацији када је тужена имала примедбе на налаз и мишљење које нису достављене судском вештаку ради изјашњења и отклањања нејасноћа, на шта се основано жалбом тужене указује.

Са изложеног, првостепена пресуда је укинута у делу става другог који се односи на досуђене износе нематеријалне штете на име претрпљеног страха и претрпљених душевних болова због умањења општеживотне активности, као и у делу става четвртог изреке, шестом, седмом и осмом изреке, па је на основу одредбе члана 391 став 1 и 392 став 2 ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

Укинута је и одлука о трошковима поступка, садржана у ставу деветом изреке, јер зависи од коначног исхода спора и успеха међу странкама.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка, те ће поштујући забрану из члана 398 став 3 ЗПП утврдити да ли претрпљени страх који је тужилац трпео за време трајања притвора превазилази уобичајени страх од притварања, да ли је због тога код тужиоца дошло до умањења опште животне активности као последице посттрауматског стресног синдрома услед овако претрпљеног страха и да ли је то умањење у узрочној вези са лишењем слободе тужиоца. Након што примедбе тужене изнете у поднеску од 13.11.2023. године на налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке Косте Шошкића од 03.11.2023. године достави овом вештаку ради изјашњења и отклањања свих нејасноћа, првостепени суд ће правилном применом материјалног права одлучити о преосталим захтевима тужиоца за накнаду нематеријалне штете због претрпљеног страха и умањења општеживотне активности, као и захтеву за накнаду материјалне штете у виду стварне штете и измакле добити услед неоснованог лишења, те ће донети нову и правилну одлуку, за коју ће дати јасне и довољне разлоге, како би се правилност и законитост исте могла са сигурношћу испитати.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић